

De vrijwilliger van het jaar

Komedie in twee bedrijven

door

JAN HULSEGGE

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE VRIJWILLIGER VAN HET JAAR** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JAN HULSEGG** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Oma - slechthorend als het gelegen komt

Claire Grootmeyer - haar dochter met wat kapsones

Willem Grootmeyer - de man van Claire, een echte sul

Nicole - kleindochter die weet wat ze wil

Karel de Groot - de vriend van Nicole

Linda Versteeg - een bazige buurvrouw

Leo Versteeg - haar echtgenoot

Bernarda - een gezellige, dikke bemoeial van vrijwillige thuiszorg

Kareltje - de papegaai van oma.

DECOR:

Het stuk speelt in de woonkamer van oma. De kamer is eenvoudig, maar smaakvol ingericht. Rechts staat een tafel met drie stoelen, midden voor een bank met een salontafeltje. Naast de bank staat een klein tafeltje met een telefoon. Midden achter is een deur naar de gang, Links midden een deur naar de keuken. Via de gang komt men in de slaapkamers. (niet zichtbaar) Naast de gangdeur staat de kooi voor Kareltje. Verdere aankleding naar keuze en smaak van de regisseur.

Het stuk speelt op een zaterdagmiddag in het voorjaar van 19toen. De beide bedrijven sluiten op elkaar aan.

Aanvullende aanwijzingen:

1) Hoewel niet echt noodzakelijk verdient het aanbeveling om Oma

zoveel drumles te laten nemen dat ze een klein stukje goed ritmisch kan drummen, waarbij ze het hele drumstel gebruikt. Uiteraard zou ook Karel wat moeten kunnen drummen.

- 2) Het feit dat Leo zeer sloom spreekt en steeds verwijst naar “Linda” en dat Willem absoluut geen eigen mening heeft, moet goed worden uitgespeeld.
- 3) Hoe beter de gelijkenis van Bernarda en Bernard Bolink is, des te groter zal de eventuele verwarring zijn.
- 4) Men kan voor Karelkje een echte papegaai nemen. Het nadeel hiervan is dat eventueel gekrijs het stuk kan verstoren. Het is dus aan te raden een opgezette papegaai of een stoffen exemplaar te gebruiken.
- 5) Het is aan te bevelen voor het bier alcoholvrij bier te nemen en de etiketten te verwisselen.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat zit Oma aan tafel patience te spelen. Nicole zit op de bank, ze heeft een sportief jack aan en een linnen handtas bij zich.

Nicole: Nou, zie je Oma, geld om te trouwen hebben we niet, maar Ma zit altijd op Karel te katten en daarom willen we wel gaan samenwonen.

Oma: Meisje, meisje toch. Dat is een hele stap hoor. Weet je zeker dat je het kunt volhouden met hem?

Nicole: Omaatje, Karel is de liefste man op de hele wereld. Hij doet alles voor me.

Oma: Ja, ja; dat dacht ik van je opa ook, totdat hij bij de biljartclub ging. Daarna heeft ie zelfs de tuin nooit meer omgespit. Kampioen moest ie worden, zei hij. Ja, kampioen bierdrinken zeker.

Nicole: Nee echt Oma, Karel is geweldig. Hij heeft een prima baan bij een computerbedrijf...

Oma: Een wat bedrijf, zeg je?

Nicole: Een computerbedrijf, je weet wel van die dingen die lijken op een typemachine, maar een scherm hebben als een tv toestel.

Oma: Je bedoelt zo'n ding waar je pa zo bang voor is.

Nicole: Ja, weet je nog. Toen Karel hem zo'n laptop liet zien, durfde hij niet eens op een toets te drukken. Ze hadden hem wijs gemaakt dat dan weer een Ariadne-raket zou kunnen ontploffen.

Oma: We hadden het over Karel weet je nog?

Nicole: Nou, mijn Karelkje.....

Oma: Zeg dat nooit! Karelkje is mijn papegaai en daar blijf je af.

Nicole: Goed hoor, Karel dan. Hij heeft een motor en hij is echt heel lief voor me. Moet je kijken wat ik van hem gekregen heb. *(ze houdt haar linkerhand met een ring omhoog)*

Oma: De man van je dromen dus.

Nicole: Ja. En weet je wat het fijnste is?

Oma: Nou?

Nicole: Hij drinkt niet en hij rookt niet.

Oma: *(naar publiek)* Een echte een zak dus. *(tegen Nicole)* Dan wordt ie toch veel te oud kind. Als ie je dan niet bevalt moet je je nog laten scheiden, anders kom je nooit aan een ander.

Nicole: Och Oma, dat is niet leuk hoor. Ik wil wel honderd met hem worden.

Oma: Dat dacht ik vroeger ook, maar ik ben blij dat ik mijn Karelkje alleen nog heb. Die biljart niet en komt ook nooit in een café. En als ie me te veel praatjes krijgt, gooi ik een doek over zijn kooi.

Nicole: U bent een echte plaaggeest, hoor. Ik kan Karel toch niet in een kooi stoppen en er een doek overheen gooien?

Oma: Er komt een tijd dat je dat zou willen, kind. Maar vooruit. Vertel eens waar jullie gaan wonen.

Nicole: Dat weten we nog niet. Eigenlijk hadden we gehoopt dat Pa en Ma het goed zouden vinden en zouden helpen met zoeken naar een huis. Maar Ma heeft gezegd dat ze niet wilde dat we gingen samenwonen.

Oma: En je Pa, wat heeft die gezegd.

Nicole: Oh die zei: "je hebt gehoord, wat je moeder heeft gezegd."

Oma: Die verandert niet meer. *(korte pauze)* Luister eens, als je nu eens hier kwam wonen. Je hoeft geen huur te betalen als jij zo nu en dan een paar boodschappen voor me doet. Ik kom bijna niet meer buiten en Linda van hiernaast brengt altijd het verkeerde voor me mee.

Nicole: *(vliegt overeind en omarmt Oma)* Echt Oma? U bent de liefste Oma op de hele wereld. Maar denkt u dat Ma dat wel goed vindt?

Oma: Natuurlijk niet, maar maak je daarover maar geen zorgen. Dat los ik wel op.

Nicole: U bent een echte schat. *(omarmt Oma nog eens)* Dat ga ik gauw aan Karel vertellen. Doe! *(grijpt haar tas van de bank en danst de kamer uit)*

Oma: Dat varkentje zullen we eens op mijn manier wassen. *(telefoon gaat. Oma loopt flink naar de bank, gaat er rustig op zitten en zegt)* Hallo, met Oma..... Ach, ben jij het Claire?.... *(plotseling zielig)* Nee, niet zo best kind. De benen, hè!.... Ja, ja, veel pijn..... Ik kan bijna niet lopen vandaag..... En weet je, ik denk dat ze wat voor me verborgen houden..... Hoezo? Nou iedereen loopt hier de laatste tijd te fluisteren.... Wat?.... Een sloof?..... Oh, doof! Ben je mal Claire. Ik ben nog nooit van mijn leven doof geweest..... Wat koud? Het is helemaal niet koud..... Oh, oud! Ik voel me anders geen dag ouder dan vorig jaar om deze tijd..... Ja leuk, kom straks maar even een kopje koffie drinken er komt hier nooit iemand. Doe! *(legt de telefoon neer. De deurbel gaat)* En dan hebben ze het over een rustige ouwe dag *(loopt kwiek naar de gang om de deur open te doen)*

Linda: *(terwijl ze de kamer binnenkomt)* Hallo! Ik moest nog naar de Super en ik dacht misschien heeft Oma nog iets nodig.

Oma: Verkeerd gedacht. Oma heeft van alles nog genoeg.

Linda: En koekjes dan?

Oma: Oh ja, die heb jij gisteren allemaal opgegeten, dus daar wachten we nog even mee.

Linda: Zal ik toch maar een pak meebrengen? Ze waren echt lekker.

Oma: Ik vind het prima, als je ze zelf betaalt.

Linda: Nou dan niet; u begint ook steeds zuiniger te worden.

Oma: Ja, en jij begint steeds meer te eten. Heb je zelf nooit koekjes in huis.

Linda: Nee, met het schijntje dat Leo verdient kunnen we ons geen koekjes veroorloven.

Oma: Oh en toen dacht je, Oma heeft toch AOW, die kan wel koekjes kopen. Nou mooi niet hoor! *(ze gaat weer aan tafel zitten en pakt de kaarten weer op)*

Linda: Hè, doe toch niet zo pinnig. Je kunt het toch niet meenemen.

Oma: *(fel)* Ik ben ook niet van plan ergens heen te gaan. Karelkje en ik hebben het hier nog best naar onze zin.

Linda: *(gaat rustig op de bank zitten een sigaret draaien)* Zal ik dan maar wat kaas meebrengen, dat is in de aanbieding.

Oma: Je weet best dat ik nooit kaas eet.

Linda: Nou ik dacht zo, dan heeft Leo nog een stukje bij de buis vanavond.

Oma: *(legt de kaarten neer en gaat er eens goed voor zitten)* Je denkt toch niet dat ik kaas voor jou Leo koop? En sinds wanneer hebben jullie TV?

Linda: Die hebben we niet. Met dat schijntje dat Leo verdient kunnen wij ons geen TV veroorloven. Maar ik dacht we gaan vanavond gezellig bij Oma TV kijken. Er is voetbal en Leo is daar gek op en met het schijntje.....

Oma: Ja, ja. Met het schijntje dat Leo verdient kan hij geen kaartje kopen. Maar er mankeert niks aan mijn gezellige avonden, daar heb ik Leo niet bij nodig. Karelkje en ik hebben het gezellig genoeg zonder kaas en zonder voetbal.

Linda: *(staat kwaad op)* Bah, is dat de dank voor al het werk dat ik voor u doe? Geloof maar niet dat ik nog boodschappen voor u meebreng. *(af. De voordeur slaat met een slag dicht)*

Oma: *(gaat naar de kooi van Karelkje)* Eigenlijk heeft ze wel een beetje gelijk, hè Karelkje? Het is toch wel lief dat ze altijd boodschappen voor ons doet. Misschien moeten we ze maar uitnodigen voor vanavond. Maar ze wil zo graag de baas spelen en die Leo is zo'n geweldige zak. Nou ja; maar geen koekjes en geen kaas. Oh zo! *(gaat weer zitten kaarten)*

Bernarda: *(achter)* Joehoe! Ik ben het, Bernarda! Is de koffie klaar? *(komt binnen terwijl ze de jas uittrekt)*

Oma: Mens ik schrok me een hoedje. Ik dacht dat er een overvaller was.

Bernarda: *(gaat naar Oma en knijpt haar vriendschappelijk in de wang)*
Ja Oma, hoe oud je ook bent, je blijft hopen, hè?

Oma: Och, gek mens. Zo kan het wel weer. Ik zal gauw koffie zetten.

Maar denk eraan daarna ben ik niet meer goed ter been en mijn gehoor gaat de laatste tijd ook erg achteruit.

Bernarda: *(stomverbaasd)* Meent u dat nou echt?

Oma: Nee niet echt, maar het komt me een tijdje beter uit.

Bernarda: Hoe bedoelt u, dat komt me beter uit?

Oma: Dat zul je wel zien. Als je maar meespeelt.

Bernarda: Nou ik snap er geen snars van, maar we zullen wel zien. *(de deurbel gaat)*

Oma: Oh, dat zal Claire zijn, ik ga koffie zetten. *(loopt naar de keukendeur)*

Bernarda: Dan zal ik wel even opendoen. *(loopt naar de gang)*

Oma: *(draait zich om)* Wat ga je overdoen?

Bernarda: Hè?

Oma: Je zei ik zal het wel even overdoen.

Bernarda: Nee, ik zei: ik zal wel even opendoen.

Oma: Ooh! *(af in keuken)*

Bernarda: Wat die ondeugd van plan is, weet ik niet, maar ze voert iets in haar schild. *(af naar gang. Geluid van opengaande deur. Achter)*
Oh, dag Claire, lang niet gezien. Kom gauw binnen, Oma is net koffie aan het zetten.

Claire: *(terwijl ze binnenkomt)* Koffie zetten? Ik dacht dat ze zich niet erg lekker voelde. Moet jij als thuisverzorgster dan geen koffie zetten?

Bernarda: *(kijkt verbaasd)* Eh... eh, ja natuurlijk, maar eh....

Claire: *(nijdig)* Nou dan? Moeder in de keuken laten klungelen met haar zwakke gestel en zelf een beetje de madam uithangen en de deur opendoen!

Bernarda: *(helemaal overdonderd)* Ja, God, je weet hoe ze is. Een sterk karakter. Ze moest en zou koffie zetten. Wees eerlijk Claire, ze laat zich niet bepaald in de hoek drukken.

Claire: Nee wat dat betreft is ze nog niet veel veranderd. Zo eigenwijs als ik weet niet wat.

Bernarda: Och je moet maar zo denken. Eigenwijze mensen worden het oudst.

Claire: Nou dan wordt zij wel tweehonderd. *(Oma komt binnen leunend op een stok. Voorovergebogen en demonstratief zuchtend. Het is aan te bevelen dat Oma de stukken die ze verder met Claire speelt met een bevende en krakende oude-mensen-stem doet)*

Oma: Och Claire, fijn dat je gekomen bent. Ik heb zo'n last de laatste dagen. Ik denk dat ik het niet lang meer maak.

Claire: *(gemaakt bezorgd)* Ach moedertje toch, ben je al naar de dokter geweest? *(tijdens de volgende dialoog haalt Bernarda kopjes uit de kast en gaat koffie inschenken)*

Oma: De dokter, de dokter. Wat kan die er nu aan doen. Neem maar een aspirientje zeggen die, maar je behoorlijk onderzoeken, ho maar!

Claire: Nou volgens mij word jij wel honderd.

Oma: Wat je zegt. Je wordt gewoon bedonderd.

Claire: *(met stemverheffing)* Ik zei je wordt wel honderd.

Oma: *(gaat voetje voor voetje naar de tafel)* Dat zou je niet wensen, kind. Je hebt nu al zo'n last met me.

Claire: Last, last. We hebben helemaal geen last met je. De keren dat we hier komen ben je nog altijd net zo flink als vroeger.

Oma: *(heeft zich zuchtend en steunend op een stoel laten zakken)* Ja, ja. Zeg dat wel de keren dat je hier komt. Je komt bijna nooit meer. Niemand komt hier nog. Ze denken laat Oma maar stilletjes alleen dood gaan. Als we niet te vaak komen, hebben we ook geen gezeur.

Claire: Nou dat vind ik niet leuk hoor. We zijn hier nog pas eh..... eh..... vorige maand geweest.

Oma: Zie je wel, je weet niet eens meer wanneer je voor het laatst bent geweest. Het is zeker drie maanden geleden dat ik nog eens iemand heb gezien.

Claire: *(schuldbewust)* Ja, je hebt gelijk. Echt vaak komen we niet.

Bernarda: Koffie! Oma is er ook nog ergens een koekje?

Oma: Wat schrijf ik in een boekje? Hoe vaak ze komen? Ben je mal, daar krijg je nooit een boek mee vol.

Bernarda: *(harder)* Nee een koekje. Heb je nog ergens een koekje?

Oma: Nee dat kan er niet meer af.

Claire: *(zacht tegen Bernarda)* Ik vraag me af of ze nog wel lang alleen kan blijven.

Oma: Wat zeg je? We zijn met drie, niet met z'n vijven.

Bernarda: Nee oma, Claire zei dat ze niet zo lang kan blijven.

Oma: Gaat ze al weer weg. Ze is er nog maar net.

Claire: Kalm maar moeder, ik blijf nog wel een poosje.

Oma: Oh moet je nog naar Roosje. Hoe is het daar eigenlijk mee.

Claire: *(stomverbaasd over de wending in het gesprek)* Goed. Je moest de groeten nog hebben. Ze zijn gisteravond nog bij ons geweest.

Oma: Hebben ze nu een beest? Een hond soms? Harry was altijd al gek op beesten. Maar ik vind het wel overdreven dat je nu al weer naar Roosje gaat als ze gisteren nog bij jullie was.

Claire: Ik ga helemaal niet naar Roos, hoe kom je daar bij.

Oma: *(verontwaardigd)* Dat zei je zelf.

Bernarda: *(zacht tegen Claire)* Ze hoort wat slechter de laatste tijd. Let er maar niet op. Als je wat harder praat kan ze het nog best volgen.

Claire: *(spreekt wat harder)* Ik zei dat ik nog wel een poosje blijf. Willem is toch naar kantoor.

Oma: Wat heeft Willem met zijn oor?

Claire: Allemensen, het wordt steeds erger. *(roept)* Willem is naar kantoor toe.

Oma: Och dat gaat wel over, ik ben ook wel eens moe.

Claire: *(tegen Bernarda)* Zou ze echt niet naar een dokter moeten? Als dat zo doorgaat is ze binnenkort stokdoof.

Oma: Praat eens wat harder of mag ik niet horen waar het over gaat?

Bernarda: *(hard)* Claire zei dat je eens naar de dokter moest gaan met dat slechte horen. Dat kan zo niet langer.

Oma: Is onze Nicole zwanger? Arm kind. Zo jong en dan al zwanger. Gaan ze nu ook trouwen?

Claire: Natuurlijk niet, ze is helemaal.....

Oma: *(onderbreekt haar)* Dat vind ik nog eens modern. Niet trouwen als je zwanger bent. Ik had niet gedacht dat jij dat goed zou vinden, Claire. Je leek me altijd zo'n ouderwets trutje.

Claire: *(geschokt)* Moeder!

Oma: Ja, doe maar niet zo preuts. Jij bent toch ook met Willem naar bed geweest voor je trouwde. *(tegen Bernarda)* Toen zat er nog wat pit in die vent. Je snapt niet dat ze later zo kunnen veranderen.

Claire: Moeder als je zo blijft praten ga ik weg.

Oma: Dat verandert niks aan de situatie, dus drink nog maar een kopje koffie.

Bernarda: *(tegen Claire)* Had je nog een bakje gewild, Claire?

Claire: Ja, doe maar. *(tegen Oma)* Heb je er eigenlijk al eens over gedacht om in een bejaardentehuis te gaan, moeder?

Oma: Hè? Ik in een bejaardentehuis? Je voelt je toch wel goed? Nee hoor, mij niet gezien. Ik denk dat ik wat kamers verhuur. *(Bernarda schenkt nog eens koffie in)*

Claire: *(kijkt Bernarda ontsteld aan)* Meent ze dat nu? *(tegen Oma)* Dat meen je niet moeder.

Oma: Waarom niet? Er komt hier nooit iemand en ik ben niet zo jong meer. Als er wordt ingebroken en ik word verkracht. Wat dan?

Claire: Dat zal zo'n vaart wel niet lopen.

Oma: Wat zeg je, die ouwe taart blijft hopen? Dat is niet aardig hoor, Claire.

Claire: *(duidelijk in verlegenheid gebracht)* Dat zei ik niet. Ik zei dat zullen we maar niet hopen.

Oma: Nou ik verstond anders duidelijk wat anders. *(knipoogt tegen Bernarda, die zich omdraait om niet te laten zien dat ze grinnikt)*

Claire: Hoe dan ook. Nicole is niet zwanger en ze gaat niet trouwen.

Oma: Jammer. Ik had zo langzamerhand best zin in een feestje.

Bernarda: *(tegen Claire)* Och trouwen is de laatste tijd helemaal uit de

mode. Ze gaan nu eerst een tijd samenwonen.

Claire: Ja en als het dan klikt gaan ze na een jaar of drie trouwen. En dan zijn ze binnen de kortste tijd gescheiden.

Oma: Nou ja, dan hebben ze er toch een paar jaar lol van gehad.

Claire: *(tegen Oma)* Ik weet niet wat er de laatste tijd met je aan de hand is, maar ik zal nooit goed vinden dat Nicole gaat samenwonen met die Karelkje.

Oma: Karelkje? Gaat Nicole samenwonen met mijn papegaai? Zet dat maar uit je hoofd.

Claire: *(tegen Bernarda)* Ze wordt echt zo doof als een kwartel. *(schreeuwt tegen Oma)* Ach natuurlijk niet moeder, die vriend van Nicole heet Karel.

Oma: Nou noem hem dan geen Karelkje, het is toch geen papegaai!

Claire: Ik denk dat ik maar eens opstap. *(hard tegen Oma)* Ik ga weg, moeder. Kan ik nog iets voor je doen?

Oma: *(gebogen over haar kaarten)* Wie is er een oen?

Claire: *(schreeuwt)* Ik ga weg. Kan ik nog wat voor je doen?

Oma: Je hoeft niet zo tegen me te schreeuwen, ik ben niet doof.

Claire: Ach mens. *(tegen Bernarda)* Ze is niet alleen zo doof als een kwartel, ze wordt nog agressief ook.

Oma: *(alsof ze niks gehoord heeft)* Ja je kunt zeker wat voor me doen. Linda van hiernaast wil geen boodschappen meer voor me meebrengen. Kijk even of er nog genoeg van alles in de keuken is.

Claire: Ik moet anders dringend weg.

Oma: Oh, als je geen tijd hebt om je moeder te verzorgen, vraag ik het mijn nieuwe huurders wel.

Claire: *(verbaasd)* Nieuwe huurders? Komen die dan al zo gauw?

Oma: Nou als dat de enige mogelijkheid is om mijn boodschappen te krijgen, zal ik me moeten haasten voordat ik van honger sterf.

Claire: *(tegen Bernarda)* Ik krijg er nog wat van. *(af naar de keuken. Op hetzelfde moment komt Nicole door de gang naar binnen gerend)*

Nicole: Oma, moet je horen. Ik heb net Karel gesproken. Hij heeft promotie gemaakt en hij was dolblij dat we hier kunnen komen wonen.

Oma: *(samenzwerend)* Stil je moeder is in de keuken. Verberg je in de slaapkamer tot ze weg is. *(Nicole naar de gang, tegelijkertijd komt Claire uit de keuken)*

Claire: Ik denk dat je van alles nog genoeg hebt. Alleen zou je jam en beschuiten moeten hebben.

Oma: En kaas.

Claire: Ik dacht dat je geen kaas lustte.

Oma: Maar andere mensen wel. Als die 's avonds naar de TV zitten te kijken, willen ze graag een stukje kaas bij een biertje. Dus breng maar

twalf pijpjes bier en een stukje kaas van een half pond mee.

Claire: Heb je iemand uitgenodigd voor vanavond?

Oma: Nog niet, maar als die nieuwe huurders komen, kan ik ze toch niet zo weer wegsturen?

Claire: Als je maar weet dat je geen nieuwe mensen hier bij in laat wonen zonder dat Willem en ik die hebben gesproken.

Oma: Oh, sta ik onder curatele?

Claire: Nee, maar je kunt hier niet zo maar iemand bij je laten wonen, die wij niet kennen.

Oma: Oh nee? Jij hebt je er anders ook niet veel van aangetrokken toen ik vroeger zei dat je die Willem beter kon laten schieten.

Claire: Dat is heel wat anders!!

Oma: Nou volgens mij niet. Ik ben baas in eigen huis en als het je niet bevalt, hoor ik het wel.

Bernarda: Oma, oma, moet dat nu zo tegen uw dochter? Ze heeft toch het beste met u voor?

Claire: *(snikkend)* Alsof ik nog niet genoeg aan mijn hoofd heb met onze Nicole.

Oma: Wat is er met Nicole?

Claire: Dat heb ik je toch net verteld, moeder!

Oma: Je hebt me niks verteld. Je bent binnen gekomen, hebt wat zitten fluisteren met Bernarda en nu wil je al weer weg. Jij vertelt nooit wat.

Claire: *(tegen Bernarda)* Volgens mij wordt ze nog dement ook. *(tegen Oma)* Ik heb u toch verteld dat Nicole wil gaan samenwonen met Karel.

Oma: *(alsof ze het voor de eerste keer hoort)* Gaat Nicole samenwonen? Wat leuk! Waar gaan ze wonen?

Claire: Ik weet het niet en ik wil het ook niet weten, want ik vind het niet goed.

Bernarda: *(begint te begrijpen wat Oma van plan is)* Maar dat is toch heel modern, Claire.

Claire: *(driftig)* Dat kan wel zijn, maar ik vind het niet goed.

Oma: Ze kunnen wel hier wonen, dan hoef jij geen boodschappen meer voor me te doen en ik kan ze een beetje in de gaten houden.

Claire: *(ziet mogelijkheden om twee problemen op te lossen)* Nou, ik weet het niet. Het lijkt me niks, maar ik zal er eens met Willem over praten.

Oma: Doe dat en kom vanavond maar even langs, dan kun je meteen de jam, beschuiten, bier en kaas meebrengen. En weet je wat? Breng ook een bakje aardbeien mee. Dan krijg je een beschuit met aardbeien bij de koffie. Beter dan een gebakje.

Claire: Ik zie wel. Misschien komen we wel even. Daag. *(af via gang. De*

buitendeur slaat dicht)

Bernarda: Wat bent u van plan, oma. Die doofheid en dat kreupelen was niet voor niks.

Oma: *(staat kwiek op)* Natuurlijk niet. Ik wil die kinderen helpen, had je dat niet door?

Bernarda: Kijk maar uit. Claire is niet van gisteren. Ze heeft het zo door.

Oma: Ik betwijfel het. Ze is veel te bang dat ik kamers ga verhuren. Als ik naar een bejaardentehuis ga, wil zij hier intrekken en met huurders op kamers gaat dat niet. *(Nicole komt de kamer in)*

Bernarda: We zullen zien.

Nicole: Wat moest moeder hier, oma?

Oma: Even een babbeltje maken, denk ik. Ze is wat boodschappen voor me doen. Straks komt ze met je vader terug om me het idee van onderhuurders uit mijn hoofd te praten.

Nicole: *(verbaasd)* Onderhuurders? Ik wist niet dat u onderhuurders wilde nemen. *(pruilen)* Eerst zegt u dat Karel en ik hier kunnen komen en dan wilt u onderhuurders nemen. Leuk hoor!

Bernarda: *(beetje bazig)* Kind, kind, wat ben jij toch nog een dom schaap. Als je oma zegt dat jij hier mag komen wonen dan meent ze dat.

Nicole: En die onderhuurders dan?

Oma: Luister eens Nicole, heb je er al over nagedacht wat je moeder zal zeggen als ik haar vertel dat jij hier komt wonen?

Nicole: Ze zal het zeker niet goedvinden. Ze vindt niks goed. Ook niet dat ik met Karel omga.

Oma: Dus wat moeten we doen om haar van gedachten te laten veranderen?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto